

Zbigniew Karolczak

Poznań - Stare Miasto. Wzgórze św. Wojciecha

Informator Archeologiczny : badania 17, 207

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POZNAŃ - Stare Miasto
ul. Szwajska 5/6
ul. Dominikańska 9

patru wczesne średnio-wieczne

POZNAŃ - Stare Miasto
Wzgórze św. Wojciecha

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Zbigniew Karolczak. Finansowały WKŻ i Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Drugi sezon badań. Osada z okresu halstańskiego /kultura Łużycka/, osada wczesnośrednio-wieczna /XII - XII/XIII w./, przedmieście /średnio-wieczne, czasy nowożytna/.

Podstawowym zadaniem badawczym była penetracja przestrzenna, chronologiczna i typologiczna rejonu Wzgórze św. Wojciecha. Realizowane je prowadzą prace o charakterze ratowniczym w głównym wykopie budowlany przy ul. św. Wojciecha 19/20 /teren klasztoru Siostr Karmelitanek Bosych/ o powierzchni 400 m² oraz w kościele św. Wojciecha wykonując 2 wykopy sondażowe oraz 12 odwiertów archeologicznych.

W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, że:

- 1/ pozostałością po osadzie z okresu halstańskiego /kultura Łużycka/ jest ciężka warstwa osadnicza /miąższości 0,5 m/ oraz obiekty o charakterze mieszkalno-gospodarczym /teren ogrodu przyklasztornego S. Karmelitanek/;
- 2/ ślady osadnictwa wczesnośrednio-wiecznego /fragmenty ceramiki naczyńowej/ pojawiają się u schyłku wieku XI i przełomie XI/XII /lokalizacja ; w./;
- 3/ na poł. XII w. osadnictwo powyższe przybiera formę trwałą /uwarstwienie ciężkie - lokalizacja ; w./;
- 4/ osada wg przekazów pisanych nazywana "wsią św. Wojciecha", rozwijającą się intensywnie od XIII po wiek XVII włącznie o określonej postaci i treści społeczno-gospodarczej /jurdyka/ w wieku XVI przekształciła się w przedmieście, rozwijając się przestrzennie w kierunku zachodnim i południowym - co uzyskuje potwierdzenie w uzyskanym materiale.

Wykopanie dwóch wykopów sondażowych oraz serii odwiertów w kościele św. Wojciecha, miało na celu wstępną penetrację wnętrza dla poznania historii budowlanej terenu.

W wykonanych w awcie południowej kościoła sondażach uzyskano w sumie 10 próbek próbek ludzkich nalegających w 4 pozycjach, datowanych od XIV po wiek XVIII włącznie. Zlokalizowane w awcie głównej kościoła odwierty nie doprowadziły do odkrycia w jej obrębie starszych założeń niż XIV-wieczne.

Badania w tym rejonie będą kontynuowane w kolejnych sezonach.

PULTUSK - Miasto
woj. ciechanowski
Stasowisko: ul. ul. Piotra Skargi,
Wolańców, Pl. Zjednoczenia, Kolegium
Jezuickie, Piabania, Rybitwy 3

Ciechanowski Towarzystwo Naukowe
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Ciechanowie

Badania prowadzi mgr Włodzisław Fela. Finansował WKŻ Ciechanów. Szósty sezon badań. Miejska zabudowa drewniana średnio-wieczna i nowożytna XV-XVIII w. Miejski mur obronny - XVI w. Kolegium jezuickie XVI-XVIII w. Młyn wodny z XVII-XVIII w.

1. Stasowisko przy ul. Piotra Skargi 37a, b - kontynuowane badania na tyłach działek budowlanych. W dalszym ciągu odsłaniano fragmenty zabudowy drewnianej od IV do XVII wieku. Natrafiono na resztki dwóch beczek dębowych wykorzystywanych jako zbiorniki. Odkonieczono południową część piwnicy, w zasypisku której znaleziono kopiejkę z 1798 r. Planuje wykonano w głębokim wykopie, przy czym partia najniższa, tkwiąca w płasku ocalałym w strefie oddziaływania wód gruntowych, zrobiona została ze ściśle dopasowanych desek ściśle bocznych i podłogi. Do piwnicy wiodły drewniane schody.